

Teater under träden. Lättsam Molière och clownen Manne som man inte vill missa.

TEATER

Den tokige borgaren av Molière

SCEN: Lasse i Parken

REGI: Micke Lidén

I ROLLERNA: Dan Raskler, Marika Bergström, Thérèse Andersson, Lars Andersson, Karolina Rahm, Mikael Reuterberg och Maria Lindgren

Aj aj aj Maria! av och med Manne af Klintberg och Maria af Klintberg

Parkteatern på turné

Ett lätt sorl av röster och ett dämpat klirr av glas och buteljer åtföljer ofta den teater som flyttar ut i parken. Det är borerande underhållning som mer roar än oroar, mer förströer än omstörtar. Precis sådan teater finns just nu att tillgå under Stockholms lövträd. "Aj aj aj Maria!" heter clownen Mannes lilla commediaparafra som spelas alldeles gratis för huga-

de barn och deras vuxna ända fram till den 30 juni, och "Den tokige borgaren" träffas hos Lasse i Parken.

"Välkomna hit där vi roar oss med flit", sjunger Manne och Maria och prickar tonsäkert in precis varför vi så gärna söker oss till gycklare och clowner. Behovet att fylla på glädjedepån är stort, men hos Manne blir det mer småfniss än skratt. Och så beundrar vi hans ljuvt gröna clownfrack och – Manne gör det själv minst sjuttioelva gånger – drar vi hatten av för Maria af Klintbergs dansande esprit. Men som helhet är "Aj aj aj Maria!" en ganska förströdd nöjesöjelse, en putslustig föreställning som saknar fokus och mycket väl kan pågå medan vi sysslar med något annat, äter matsäck till exempel.

Ändå skulle jag rakt inte vilja avstå "Aj aj aj Maria!", därtill är den alltför stämmingskapande och så finns det något

omistligt i dessa clowners utstrålning. Tänk att få se en uppstramad version av föreställningen bland grönsaksständerna på Järntorget, det vore att raskt vara tillbaka vid commediandians vagga.

Men problemet kvarstår: här har vi två utmärkta artister med profil och egenart. Vem ger dem en text att bita i och en regi som vågar ge clownriet svärta?

KNAPPAST GRATIS men med vidhängande middag är det hos Lasse i Parken. För tredje sommaren i rad drar Mikael Reuterberg och hans unga ensemble in Molière mellan de gröna borden. En hel del av det som tidigare bjudits här har varit verklig syrenbuskis även om det ibland också har glittrat till av komik. I år har man slipat på uttrycken, men den som vill se Molière undersökt och problematiserad bör gå någon annanstans. Det här är blott

Marika Bergström, Dan Raskler och Mikael Reuterberg i "Den tokige borgaren". FOTO: SVANTE LARSSON

och bart en lättsam komedi-ironi efter dagens svettiga id.

Alltihop kretsar kring uppkomlingen som skruvar av sig både huvud och förstånd. Micke Lidén och Mikael Reuterberg har givit 1600-talsatiren en släng av 2000-talets Europayrsel. Den skitförnäme herr Jordén (Dan Raskler) sväljer gärna vilka floskler som helst i tron att bli en riktig klippare. Utan integritet och

identitet låter han styra ut sig på det mest löjeväckande sätt och betalar gärna fantasisummor för rakt ingenting. Alla skor sig och skrattar i mjugg. Alla utom fru Jordén, som regissören Micke Lidén gjort till en böna sprungen direkt ur stadens bakgårdsmylla. På mustigaste söderslang sätter Marika Bergström den ena sanningen efter den andra. Det är rätt obaltbart.

Över huvud taget plockar "Den tokige borgaren" pluspoäng i detaljer och upplägg. Åsa Kalzéns fullkomligt sanslösa kostymer träder till exempel aktivt in i spelet. Mikael Reuterbergs kåte Dorante och Karolina Rahms suktande Doriméne uppträder i vad man väl i det närmaste kan kalla för eregerade kostymeringar. Unge Cléonte (Lars Andersson) är så ärlig i sina avsikter med Jordéns dotter att hans kostym genomskinligt blottar allt ända in till boxershortsens.

DRÄPLIGT BUBBLAR spelet i väg med nytextade och EU-anpassade 60-talsschlagers som "Itsy-bitsy teeny weeny yellow polka dot bikini". En luftig teaterpastej med samtidsknorr och datumstämpel. Det behövs för Molières rövslickande bracka är en riktig rötmanadsprodukt.